

Billie. Den, som har Indsigt i Forholdene, maa nemlig, idetmindste efter min Dvertydning, — det er muligt, at jeg feiler, — ønske, at der er et politisk Liv tilstede, forinden man paabyder slige politiske Institutioner, eller idetmindste, at disse politiske Institutioner paalægges paa en saadan Maade, at det politiske Liv derved kan vækkes. Naar man nu her til vil svare mig: ja, men derved forhales og forsinkes Sagen, men det er vigtigt, at vi komme fremad, saa indrømmer jeg, at dette er idetmindste en Grund, men det bliver da en Gjenvei, vi gaae, for at naae Maalet, thi medens denne Lov, som vi her forhandle, først kan skaffe os Kjendskab til de færøiske Forhold paa næste Rigsdag i October Maaned, saa vilde en Valglov til et Communeraad paa Færøerne og en Samling af et Communeraad der i en eller anden Skikkelse allerede kunne indtræde Midsummerdag, og vi saaledes allerede til næste Thing kunne have saavel den valgte Landsthingsmand, hvis en saadan bliver foreslaaet, og en Folkethingmand samt tillige Dplysning om, hvad der var foregaaet i andre virkelige færøiske Raad. Dette ville vi altsammen paa denne Maade kunne have, og naar man ikke har overvejet dette, naar man ikke har indseet dette, saa siger jeg atter, det vidner enten om Mangel paa Indsigt eller om, at man vil unddrage sig denne Indsigt, men i begge Tilfælde er det efter min Dvertydning en Feil at ville give en Lovgivning, som gaaer ud derpaa, sin Understøttelse. — Det er det Standpunkt, jeg her har indtaget. Jeg har paa ingen Maade brugt en eneste af de Grunde, for at vise, at Lovudkastet stred mod Grundloven, som den ærede Rigsdagsmand har lagt mig i Munden, men jeg har holdt mig til § 41, som angaaer Landsthingskredsens Ordning. Det er iøvrigt ikke for denne Grundlovstridigheds Skyld, at jeg saa væsentligt træder frem her, thi, dersom jeg ikke saae Andet deri end det, saa skulde jeg ikke være den, som paatalte det. Jeg for min Deel seer nemlig altid paa Virkelighederne, men jeg har kun benyttet de Midler, som af mine Modstandere gaves mig ihaende, til at fægte med. Naar man nemlig siger: vi vilse indføre denne Lov, for at fuldbyrde Grundloven, da svarer jeg:

indføre vi denne Lov, saa bryde vi Grundloven; det er saaledes netop disse Mænds egne Vaaben, jeg sætter med. Man er her kommen og har sagt, det er netop Grundloven, som fuldbyrdes, man har endog udtalt det Ord „derfor skal det ske“. Det Ord „skal“ er et stort Ord i Verden, og, naar Staterne bruge deres „skal“ i Utide, saa faae de et „skal“ derimod, som ofte er meget farligt. Der er Noget, som skal ske, nemlig, dersom Færøerne gjorde sig opsætsige, for at udfrie sig fra det Herredømme, hvorunder de befinde sig, eller, rettere sagt, fra den Statsforbindelse, de ere i og maae antages at være i med fælles Samtykke, saa bør der indtræde et „skal“, fordi der er Ingen, som skal opgive en Forpligtelse, som bestaaer imod os, uden at det skal føles, at derved Noget riskeres. Men det er ogsaa en yderligere Grundse, end der her er Spørgsmaal om. Her er aldeles ikke Spørgsmaal om nogen Modstand fra Færøernes Side, og altsaa ikke Spørgsmaal om noget „skal“ af denne Art. Her er Spørgsmaal om, hvoreledes vi kunne udfrie en Landsdeel, som netop, fordi den er saa lille, trænger saameget til vor Omhu, fordi den er en lille Hund, som ligeoverfor Løven trænger saa meget mere til Udødelighed. Der er Spørgsmaal om, hvordan vi skulde frie Færøerne ud fra det i Virkeligheden coloniale Forhold, hvori de ere, fra den Ufrihed, hvori de, det være nu for deres egen Skyld eller vor Skyld, have været i en Række af Aar, uden at forulempe dem mere end høist nødvendigt, og her paastaar jeg da, at, naar vi ikke betraede den af mig antydede Bei, saa gaae vi over Aaen efter Vandet, saa gaae vi en længere Bei. Naar man endvidere siger mig: „Men hidtil har jo Lovgivningen her i Landet havt Kongen som den øverste Potentis, som ordnede de særegne færøiske Forhold, det var vel sandt, at man af og til hørte Færingerne, men det var ikke nødvendigt, og „derfor behøve vi heller ikke nu at gjøre det,“ saa indrømmer jeg med Fornøielse dette, men det indeholder aldeles ikke Andet, end at vi, naar vi have Hjerte dertil og ansee det for nødvendigt, kunne, saaledes som vi ere constituerede i dette Dieblit, — hvor den samme Souverainitet, som herskede i Danmark fra tid-